

WAAR OF NIET WAAR?

(IMAGINARY LINES)

door

REGGIE OLIVER

vertaling

Annelies van Woerden

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAR OF NIET WAAR? - IMAGINARY LINES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **REGGIE OLIVER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Wanda; achter in de twintig

Hugo; ergens in de dertig

Carol; begin dertig

Michiel; drieënzestig

Mevrouw Burlap; achter in de zestig

DECOR:

Wanda's flat en Hugo's tweedehands boekwinkel.

In Wanda's flat zien we dat ze van pastelkleuren houdt, voornamelijk roze. Haar woonkamer heeft deuren naar de hal, de keuken en de slaapkamer/badkamer. Er staan nogal wat kamerplanten. We zien een bank, een fauteuil, een salontafel, tegen de muur een kleine tafel voor flessen en glazen en op dat tafeltje staat een schemerlamp. Er is een bureautje met een krukje erbij. Op het bureautje staan drie fotolijsten met daarin foto's van Michiel, Carol en mevrouw Burlap, ook een telefoon en pot met penselen en potloden. Het ziet er allemaal keurig opgeruimd en fleurig uit. Een boekenkast scheidt deze kamer van Hugo's boekwinkel. Aan Wanda's kant staan daarin een paar nieuwe boeken en wat snuisterijen, aan Hugo's kant is de kast volgepropt met oude boeken.

In de boekwinkel staat een gehavend bureau met daarop stapels boeken, paperassen en een telefoon, bij het bureau een stoel die ook zijn beste tijd heeft gehad en een grote, ouderwetse prullenmand. Langs de wanden boekenkasten tjokvol oude, verwaarloosde boeken. Stapels boeken staan tegen de wanden en het bureau.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TONEEL

Wanda's flat is belicht als het doek opgaat. Een avond in augustus. Hugo, drentelt rond in de kamer.

Hugo: Daar liep ik dus in haar flat rond te drentelen terwijl zij koffie zette. We hadden elkaar op een feestje ontmoet en het klikte wel tussen ons. Wanda, zo heet ze, vertelde dat ze haar brood verdiende met het illustreren van boeken en ik vertelde haar dat ik tweedehands boeken verkoop. We ontdekten dat we bij elkaar in de buurt woonden en ik bood haar een lift naar huis aan. En toen ik eenmaal in haar kamer stond begon ik me af te vragen of dit het begin zou kunnen zijn van - ze was per slot van rekening heel aantrekkelijk en kennelijk alleenstaand - het zou toch kunnen. Misschien. Maar omdat ik haar pas een paar uur kende en alleen van een rumoerig drankfestijn, wist ik niet helemaal zeker hoe ik de situatie zou aanpakken. *(hij hurkt bij de boekenkast om te zien welke boeken bij haar op de plank staan. Wanda komt binnen met een prachtige roos in een rank vaasje. Ze ziet Hugo niet direct, maar als ze hem ziet glimlacht ze. Ze is achter in de twintig, klein, slank en zeer charmant)*

Wanda: Melk en suiker, Hugo?

Hugo: Graag.

Wanda *(zet de vaas op de boekenkast)*: Wil je ook iets eten?

Hugo: Nee, dankjewel. Heel aardig van je.

Wanda: Weet je 't zeker? Een sandwich is zo gemaakt.

Hugo: Nee, echt niet.

Wanda: Geen moeite hoor.

Hugo: Nee, ik heb al wat gehad voordat ik....

Wanda: Zoals je wilt. *(ze gaat naar de keuken)*

Hugo: Dat was natuurlijk gelogen. Sinds de lunch had ik niets gegeten. Maar je kunt iemand niet versieren als je net haar sandwiches hebt zitten verorberen. Als je tenminste enig gevoel voor verhoudingen hebt. *(hij verplaatst de vaas op de boekenkast een klein stukje)* En versieren was toch wel mijn bedoeling. Ik durf het haast niet toe te geven want het klinkt belachelijk, maar ik begon me voor te stellen hoe het zou gaan. Heel ontspannen, niet al te serieus, geestig en vooral luchtig. Zoiets als... *(Wanda komt binnen met de koffie)* Zal ik het van je overnemen? *(hij neemt het blad en zet het op de salontafel)*

Wanda: Wil je geen koffie?

Hugo: Straks. Eerst wil ik met je praten.

Wanda: Hij wordt koud.

Hugo: Van koude koffie krijg je een warm hart.

Wanda: Wat een onzin! *(Hugo neemt haar bij de hand en brengt haar naar de bank. Ze gaan zitten)*

Hugo: Je hebt bijzonder mooie ogen. Dat viel me direct op.

Wanda: Die heb ik van mijn moeder.

Hugo: Wat leuk. Ik heb de handen van mijn vader. Kijk. *(laat ze zien)*

Wanda: O ja. Fijne lange vingers. Speel je piano?

Hugo: Alleen een beetje Chopin. *(beweegt zijn vingers alsof hij piano speelt)*

Wanda: Ik ben dol op Chopin.

Hugo: Hij werd door massa's vrouwen geadoreerd. Dat was juist zo tragisch. Het had een afschuwelijke affaire met George Sand.

Wanda: George?

Hugo: Ja, dat was een schrijfster. Bijna alle schrijfsters noemden zich George in die tijd: George Sand, George Eliot, George Bernard Shaw

Wanda *(schatert het uit)*: Je bent niet goed wijs. *(ze valt in zijn armen)*

Hugo: Vind je? *(ze omhelzen elkaar. Wanda gaat terug naar de keuken met het blad)* Zoiets ongeveer. Een beetje onbeheerst misschien, maar luchtig. Vooral luchtig. En laat me duidelijk maken, dat een groot deel van mezelf walgde van de manier waarop ik dit zat te fantaseren. *(Wanda komt binnen met de koffie)* Toen kwam ze dus echt met de koffie. *(hij hurkt bij de boekenkast)*

Wanda: Nog steeds met mijn boeken bezig?

Hugo: Ja. Beroepsinteresse.

Wanda: Dat begrijp ik.

Hugo: Die boeken hadden natuurlijk een waarschuwing voor me moeten zijn. Bijna allemaal gloednieuwe gebonden boeken van feministische schrijfsters. Daaraan had ik moeten zien dat ik op m'n hoede moest zijn. Voorzichtigheid was geboden... Zal ik het van je overnemen? *(hij neemt het blad en zet het op de salontafel)*

Wanda: Wil je geen koffie?

Hugo: Straks. Eerst wil ik met je praten. *(hij probeert haar hand te pakken)*

Wanda: Hij wordt koud. *(ze zet de vaas terug op de oorspronkelijke plek)*

Hugo: Van koude koffie krijg je een warm hart.

Wanda: Wat zeg je?

Hugo: Ik zei: "Van koude koffie krijg je een warm hart". Onzin eigenlijk.

Wanda: Dat snap ik niet.

Hugo: Grapje.

Wanda: Ah... Heb je echt liever koude koffie?

Hugo: Nee, nee. *(hij gaat op de bank zitten)*

Wanda: Sorry, ik dacht dat je bedoelde dat je dat lekkerder vond.

Hugo: Nee, het was alleen... Zo gaat het nou altijd.

Wanda: Suiker en melk?

Hugo: Melk en één klontje. Dankjewel.

Wanda *(terwijl ze dit regelt)*: Hij leek me nogal onervaren. Ik denk dat hij een beetje zenuwachtig was, maar misschien was het wel veel ernstiger. Ik ken veel mannen die onzeker zijn, die hun mening niet durven uitspreken. Ik weet niet hoe dat komt. Op het feestje vond ik hem wel direct aardig, hij was vriendelijk en sympathiek. Vriendelijke mensen zijn vaak onzeker. Maar ik vond hem aardig en hij was absoluut de meest appetijtelijke man ter plekke. Eigenlijk verwachtte ik dat hij zou proberen me te versieren, en op dat moment had ik daar geen moeite mee, als het maar ging zoals het hoorde te gaan. Stel dat ik zou zeggen: "Hier is je koffie" en hij zei dan...

Hugo: Dankjewel. Weet je, ik denk dat wij het best met elkaar zouden kunnen vinden.

Wanda: Denk je dat? *(ze gaat met haar koffie op de bank zitten)*

Hugo: Ik voelde dat vanavond meteen. Een soort aantrekkingskracht. Al die mensen. Ik wilde zo gauw mogelijk weg.

Wanda: Vind je Miekas feestjes niet leuk?

Hugo: Mieke is me heel dierbaar, ze is een echte schat. Maar ik geloof dat je bij zo'n gelegenheid juist moet proberen een andere eenling persoonlijk te leren kennen, vind je ook niet? Anders is het zo oppervlakkig allemaal.

Wanda: Ja, dat ben ik met je eens.

Hugo: Jij bent zeker een Vis?

Wanda: Ja. Hoe weet je dat?

Hugo: Dat is nou één van m'n talenten. *(hij zet z'n kopje weer op het blad)* We moesten die koffie maar koud laten worden, vind je niet?

Wanda: Zoiets dus. Misschien niet precies zo, maar iets dergelijks verwachtte ik toch. Het ging allemaal fout. Hij was niet ontspannen. *(ze geeft hem z'n koffie)* Hier is je koffie.

Hugo: Dankjewel. *(hij drinkt)*

Wanda: Je interesseert je voor boeken?

Hugo: Ja, het is mijn vak. Ik krijg er altijd een kick van als ik ergens een zeldzame eerste druk op de kop kan tikken.

Wanda: O, je zoekt vooral zeldzame boeken?

Hugo: Zeldzaam en tweedehands.

Wanda: Verkoop je helemaal geen nieuwe boeken?

Hugo: Nee... Ze luisteren nooit, mensen luisteren nooit... Niet gloednieuw.

Wanda: Juist ja. Wil je nog een kopje koffie?

Hugo: Graag. *(ze schenkt in)*...Waarom zit ik zo te liegen? Die koffie is niet te drinken... En jij illustreert boeken heb ik begrepen. *(hij staat op met het kopje in z'n hand)*

Wanda: Ja, meestal kinderboeken.

Hugo: Wie is je opdrachtgever? *(hij gaat achter haar staan en leegt zijn kopje in een kamerplant)*

Wanda: Verschillende mensen. Ik illustreer de Brammetje Beer boeken. Daar heb je vast nooit van gehoord.

Hugo: Nee, Brammetje Beer hoort niet tot mijn kennissenkring. Waar wordt hij uitgegeven?

Wanda: Bij Voorman en Steen. Ken je Michiel Voorman?

Hugo: Is dat die man uit de Tweede Kamer?

Wanda: Klopt.

Hugo: Nee.... Is hij dan ook de helft van Voorman en Steen?

Wanda: Ja.

Hugo: Hij ventileert z'n denkbeelden ook regelmatig via de media, als ik het goed heb.

Wanda: Hij is heel actief.

Hugo: Ja. Vreemde vent eigenlijk.

Wanda: Waarom?

Hugo: Nou, hij zoekt altijd de publieke belangstelling. Altijd campagne voeren voor 't een of ander.

Wanda: Wat is er verkeerd aan campagne voeren voor iets waar je in gelooft?

Hugo: Niets natuurlijk.

Wanda: Ben jij soms een cynicus?

Hugo: Ik eh... Dit is nou precies de conversatie waar ik op afknap. Van die indringende vragen over je persoonlijkheid. En we kenden elkaar pas een uur of drie. En de waarheid is dat ik, in tegenstelling tot een heleboel andere mensen, niet graag over mezelf praat. Ik ga niet zitten graven in m'n onderbewustzijn, om dan tevoorschijn te komen met de conclusie dat ik een cynicus ben, of een stoïcijner, of een socialist. Ik ben in wezen volkomen ongeïnteresseerd in mezelf. Ik ben de minst egoïstische persoon die ik ken. Van nature ben ik heel bescheiden. Ontelbare malen heb ik me verbaasd over m'n eigen bescheidenheid... Het hangt ervan af wat je bedoelt met een cynicus.

Wanda: Ik kan cynisme niet uitstaan. Het is zo negatief.

Hugo: Je kunt cynisch zijn of sceptisch.

Wanda: Wat is het verschil?

Hugo: Cynisme is onverschilligheid gemengd met twijfel en scepticisme is twijfel gemengd met onverschilligheid.

Wanda: Van wie is die uitspraak?

Hugo: Van mij. Er bestaan zeker andere definities die even goed zijn.

Wanda: Je vindt het zeker niet gemakkelijk om je te uiten?

Hugo: Nee, niet echt gemakkelijk. Een paar dagen geleden hoorde ik Michiel Voorman op de radio. Iets over vivisectie dacht ik?

Wanda: Ja. Daar is hij fanatiek tegen.

Hugo: Dat moet je wel respecteren.

Wanda: Hij heeft in veel opzichten een triest leven gehad. Hij is heel jong getrouwd. Hij heeft al negen jaar niet met z'n vrouw geslapen.

Hugo: Het is niet waar?

Wanda: Heeft hij me zelf verteld.

Hugo: Zo... Dit werkt heel erg op m'n lachspieren...

Wanda: Hij zegt dat hij verliefd op me is... Waar ben ik eigenlijk mee bezig? Ik kan het niet tegenhouden, ik moet dit vertellen.

Hugo: Hier ben ik wel aan gewend. Mensen vertellen me altijd van alles. Misschien omdat ik niet onmiddellijk begin met mijn problemen op tafel te leggen. Ik schijn een echt luistergezicht te hebben, maar ik weet niet of ik 't wel zo op prijs stel dat iedereen z'n hart bij me uitstort. Ik ben niet zo geïnteresseerd in andermans problemen. Ik vind me niet op over de mijne, waarom dan wel over die van een ander?

Wanda: Hij zegt dat hij heel erg verliefd op me is. *(ze staat op)*

Hugo: Ach. *(hij onderdrukt een geeuw)*

Wanda: Ik zie dat hij zich verveelt. Hoe kan ik hem blijven boeien?

Hugo: Ik moet proberen wat meer belangstelling te tonen... Mmmm...

Wanda: Hij is drieënzestig, maar nog steeds heel aantrekkelijk. *(ze gaat naar het bureau en pakt zijn foto)*

Hugo: Nou en of.

Wanda: Wat?

Hugo: Nou.... naar zijn uiterlijk te oordelen....

Wanda: Hij heeft een geweldige spirituele aantrekkingskracht. Een volwassen kijk op de dingen. En hij is sterk geïnteresseerd in vergelijkende theologie.

Hugo: Vergelijkende theologie? Zo!

Wanda: Er is natuurlijk geen sprake van dat ik ooit met hem zal trouwen. Hij houdt veel van zijn vrouw, ondanks... alles. Ik zou niet graag willen dat ze iets te weten komt over ons.

Hugo: Ons? O, over jou en hem.

Wanda: Ja... Wat is er met die man aan de hand?.. Er is nooit sprake geweest van iets fysieks. We praten alleen maar met elkaar, we hebben een goede band. Maar zo kan het niet doorgaan, op een goeie dag zal één van ons beiden toch iets moeten zeggen.

Hugo: Wat zeggen?

Wanda: Ik weet 't niet. Dat is juist de kwestie. Snap je?

Hugo: Ja... Nee, ik snap er geen bal van. Ik kan er met m'n hersens niet bij. Ik probeer wanhopig te verzinnen wat ik kan zeggen, iets verstandigs, iets geruststellends. Het zou een stuk gemakkelijker zijn als ik wat meer ervaring had, een verhouding met een oudere vrouw of zoiets. Dan zou ik bijvoorbeeld kunnen zeggen: ...Ja, daar begrijp ik alles van. Ik heb een soortgelijke ervaring gehad. Een oudere vrouw.

Wanda: Was ze getrouwd?

Hugo: Ja, met een bankier.

Wanda: Wist hij ervan?

Hugo: Nee, maar hij was ook erg vaak weg. In... Japan.

Wanda: Hoe is het afgelopen?

Hugo: Nou, uiteindelijk.... Nee, dit heeft geen zin, ik zou er een trilogie van maken en steeds bang zijn dat ze me op een leugen zou betrappen. Nee, ik zal medelijdend kijken en er dan het beste maar van hopen...

Wanda: ...Hij kijkt medelijdend, maar ik vraag me af of hij werkelijk beseft wat ik doormaak... Ben jij wel eens verliefd geweest op een oudere vrouw?

Hugo: Eh, niet echt, nee.

Wanda: Het is heel moeilijk als je een fijne relatie hebt en je kunt je niet volledig uiten.

Hugo: Mmmm. Ja, ik weet het... Is dat wel zo?

Wanda: Is dat zo?

Hugo: Ja, ik weet het maar al te goed.

Wanda: Dat geloof ik graag.

Hugo: ..God zij dank..

Wanda: ..Hij heeft er geen idee van. Hij zit me maar naar de mond te praten.

Hugo: Ja, het is.... Wat wil ik eigenlijk zeggen?.. Het is....

Wanda: Wat?

Hugo (*slapjes*): Het is heel moeilijk. (*pauze*)

Wanda: Waar dacht je aan?

Hugo: ..Verdomme, ik dacht nergens aan, mijn hersens zitten vastgeroest. Maar ik kan niet zeggen: "Nergens aan", niemand gelooft dat.

Wanda: Wat bedoel je? Je kunt niet nergens aan denken.

Hugo: Er wordt altijd gedacht dat zo'n glazige uitdrukking iets heel diepzinnigs betekent. En als je dan zegt "nergens aan" dan denken ze dat het iets heel bijzonders is, veel interessanter dan niks. Nu moet ik bedenken wat ik zat te denken... Ik dacht... ik vroeg me af of je een keer in de boekwinkel komt kijken.

Wanda: Ja, dat zou ik enig vinden.. Wat een tegenvaller. Ik dacht dat we eindelijk de goede kant opgingen, maar hij slaat een zijweg in. Hij probeert het onderwerp te omzeilen. Hij is nerveus of onzeker.

Hugo: ..Ze zal me wel een idioot vinden. Ik zal iets verzinnen om het vertrouwen te herstellen... Je zult veel meer over me te weten komen door in mijn winkel rond te kijken dan met me te praten... Klinkt dat geloofwaardig?

Wanda: Ben je niet vreselijk verlegen?

Hugo: Nee, niet verlegen. Meer terughoudend dan verlegen.

Wanda: Wat bedoel je daar precies mee?

Hugo: ..Natuurlijk had ik me weer verkeerd uitgedrukt. Nou zeg ik een keer de waarheid en dan valt het niet goed... Ik denk dat ik eigenlijk bedoelde dat ik er een beetje tegenop zie nieuwe mensen te ontmoeten.

Wanda: In de winkel moet dat toch aan de lopende band?

Hugo: Dat is iets anders. Beroepsmatig kan ik er wel tegen.

Wanda: Dus daarom wilde je dat ik naar de winkel kom?

Hugo: ..Goeie god, ze maakt het me niet gemakkelijk... Nee, ik.... Nee ik dacht dat het je wel zou interesseren. Ik heb een heel christelijke verzameling boeken.

Wanda: Is het een religieuze boekwinkel?

Hugo: Nee, nee. Ik bedoel niet christelijk in de zin van... Ik bedoelde dat ik een behoorlijk ruime sortering heb. Christelijk in de betekenis van ruim...

Wanda: Maar je verkoopt wel religieuze boeken?

Hugo: Religie, astronomie, tuinboeken, misdaad, hoe je hamsters moet fokken, noem maar op.

Wanda: Ben je zelf godsdienstig?

Hugo: ...Dat krijg je als je de verkeerde woorden gebruikt, zoals christelijk. Nu bijt ze zich weer in de godsdienst vast... Daar heb ik nooit zo over nagedacht en dat betekent waarschijnlijk dat ik het niet ben. Maar ik geloof wel in een soort van... dat er een allesomvattende... spirituele... dingetjes... Lieve god!...

Wanda: Ja.

Hugo: Maar ik ben geen kerkganger.

Wanda: Ik ook niet. Ik doe yoga.

Hugo: Ah. Yoga. Ja. Ik ben ook nog eens van plan geweest dat te gaan doen. We hebben tussen twee haakjes heel wat boeken over yoga. Misschien dat je....

Wanda: We?

Hugo: Pardon?

Wanda: Je zei "we". "We hebben tussen twee haakjes heel wat boeken over yoga".

Hugo: O nee. Ik ben maar alleen. Met af en toe een hulpje. Nee, als ik "we" heb gezegd bedoelde ik eigenlijk mezelf. Ik en mijn boeken zal ik wel gedacht hebben... *(hij valt als een zoutzak op de bank)* Ik moet gaan.

Wanda: Je hebt dus een soort relatie met je boeken?

Hugo: Ach ik.... Wat denkt ze eigenlijk van me? Dat ik boekengek ben? Of lid van een of andere bizarre sexuele minderheid? Anonieme bibliofielen? Wat een enge gedachte... Ik heb altijd van boeken gehouden, al vanaf...

Wanda: Het is goed om plezier in je werk te hebben. Heel belangrijk dat je er bevrediging in vindt.

Hugo: Ik neem aan dat jij hetzelfde hebt met je illustraties.

Wanda: Nee, niet precies. Ik schilder omdat ik moet.

Hugo: Voor het geld bedoel je?

Wanda: Nee, dat niet. Het is een innerlijke noodzaak. Weet je waar ik het over heb?

Hugo: Ik denk van wel. Je voelt een onweerstaanbare drang om alle handelingen van Brammetje Beer te vereeuwigen.

Wanda *(staat op en zet de koffiekopjes terug op het blad. Ze is op haar tenen getrapt)*: Je hebt er kennelijk geen idee van.

Hugo: Sorry, ik zat maar een beetje stom te doen.

Wanda: Goed hoor, daar ben ik wel aan gewend. Ik vind je tamelijk onvolwassen.

Hugo: Op dit ogenblik zou ik moeten zeggen dat ze kan barsten. Ik zou kunnen zeggen "Je kan barsten" *(Wanda's gezicht betreft)* En dan kwamen er natuurlijk tranen. Nee, dat werkt niet... Geef mij dat blad maar. *(hij staat op)*

Wanda *(neemt het blad)*: Nee, laat maar. Ik kan nog wel een blad dragen!

Hugo: Nee. Nee. Sorry.

Wanda: Je hoeft je niet te verontschuldigen.

Hugo: Ik heb 't gevoel dat ik je op de een of andere manier heb beledigd.

Wanda: Nee, je hebt me helemaal niet beledigd.

Hugo *(schreeuwt)*: Liegbeest!.. *(vriendelijk)* Zal ik helpen met de

afwas?

Wanda: Nee dank je. Dat doe ik graag zelf.

Hugo: Ja, ik eigenlijk ook. Het is een soort arbeidstherapie, vind je niet?

Wanda: Wat?

Hugo: Afwassen. Soms kun je dat zien als een therapie. *(ze kijkt hem aan met een verwijtende, maar ook vragende blik die hem in de war brengt)*

Wanda: Het is niet waar?

Hugo: Ik moest maar eens gaan. Morgen vroeg op, ik ga naar een veiling. Ik vond het heel prettig om...

Wanda: Bedankt voor de lift.

Hugo: Graag gedaan. Graag gedaan. Als je me nodig hebt... Tot ziens. *(hij steekt z'n hand uit maar realiseert zich dat ze haar handen vol heeft en trekt z'n hand weer terug. Ze zet het blad neer en steekt haar hand uit)*

Wanda: Tot ziens. *(ze bukken zich allebei om het blad te pakken. Hugo is er het eerste, maar als hij het blad heeft weet hij niet wat hij ermee moet doen en geeft het aan Wanda)* Dankje.

Hugo: ..Dat was het dan... *(hij gaat weg)*

Wanda: Ik zeg niet dat alle mannen zo zijn. Ik weet zeker dat er genoeg zijn die zich anders gedragen. Niet dat ik er zoveel tegenkom, maar ik weet zeker dat ze bestaan. Michiel is niet zo. In elk geval niet voortdurend. Maar hij is dan ook een stuk ouder. En ik ben ervan overtuigd dat Mahatma Gandhi zo niet was, als je tenminste de film mag geloven. Maar toevallig komen ze nooit mijn kant op. Ik heb zeker geen geluk. Eigenlijk heb ik medelijden met hem: verlegen, onzeker, labiel, niet in staat om zich te uiten. Best zielig. Het zal wel iets met z'n moeder te maken hebben, of hij is op een internaat geweest. Die hebben heel wat op hun geweten, moeders en internaten. Ik zou hem wel kunnen helpen als hij dat wilde... *(een zucht)*...Het ziet er naar uit dat ik weer alleen ben, maar daar zou ik langzamerhand aan gewend moeten zijn. Dat was het dan. *(het licht glijdt naar Hugo's boekwinkel)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto